

[Augsburg], 2. Februar 1575

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 345r.

S. Ferè annus est, Clariss[ime] vir, D[omine] et amice colende, cum tuam consolationem accepi: de qua quidem amo tei: sed ingenuè fateri cogor, immanes et diuturnos cruciatus nullis neque humanis neque diuinis praeceptionibus mihi vel minui vel mitigari. Itaque discursare dies noctesquē et eiulare cogor, donec malum disaeuierit. Aegritudo animi verbis et ratione leuari plerunque potest: dolor corporis non minus quam venter caret auribus: et ferendum tamen est, quod mutari non potest. Nam Epictetea τῆς θύρας ἀνοίξει, uti religio est. Et fatentur tamen ipsi Stoici, dolorem sumnum esse malum: cum eum morte finire vel praecipient, vel certè permittant: et sacrae literae quid aliud impijs minitantur nisi aeternos et corporum et animorum cruciatus? Sed haec hactenus. Langnauerus neque me, neque proceres, ad quos literas habuit, conuēnit: pudore fortassis patris, ob aes alienum exulantis: id quod illi cum multis locupletiss[imis] (ut habitu falsò fuere) mercatoribus est commune: ut nemo ferè eorum, qui ex usuris viuunt, sciat, an non in crastinum sit fortunarum parte maxima euertendus. Sublata enim fide, quid cuiquam certi esse potest? Itaque ego seruitute mea beatior esse videor, quam si 10000 aureorum in faenore collocata haberem: modò haec fortuna, quamuis tenuis et contempta, maneat. Lucubrationibus tuis Mercurium propicium percor: ac sanè miratus fui, Musas tuas tamdiu silere. Ego etsi typographijs ἐργάσθαι φράσας, ab aliquibus urgeor, ut collectanea quaedam in aliquot opuscula Ciceronis, consarcinata et correcta, cum studiosis communicem. Quibus fortasse per ocium morem gererem, si Oporinus noster viueret. Precium nullum postularem, certo exemplorum numero contentus, si quis sine mora, et meo arbitratu post nondinas autumnales vellet imprimere. Episcopius minuta haec dignatur, etiam ἀπρασίαν metuens, ut et Oporiniani. Cum alijs ignotis agendum mihi non existimo. Henricopetrini praeli errata plurima, non sine molestia, in Graeco Platone et Pontano deprehendo. Itaque consultissimum duco σωφρονεῖν μᾶλλον ἢ πολυπραγμονεῖν. Vale et priuigno tuo, qui me aegrotantem conuēnit, meo nomine S[alutem] P[lurimam] dicas velim: cui doleo me nec officij nec honoris quicquam praestare potuisse: quod cùm ob egregiam ipsius indolem: tum tua causa, cui plurimum debeo, cupidissimè fecisset, si licuisset. Vale. Postridie Cal[endas] Februarij 1575.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.